

Národní dopravní soutěž AUTOMOBILEUM 2017

Strana 8

I relax je potřeba

Strana 3

Strana 4

Jak se opravují kolosy

Jsme výjimeční

Strana 15

Aktuální informace o dění ve škole i mimo ni se vždy dočtete na Facebooku. Zde jsou okamžitě a pravidelně umísťovány všechny zprávy z různých akcí, jako jsou exkurze, školení, besedy, výlety a další školní i mimoškolní aktivity.

facebook

WEB:

Jsi žákem SOŠ a SOU Vocelova? Máš nápad na vylepšení čehokoli na škole? Nebo naopak si s něčím nevíš rady? Pak využij žákovské rady a prostřednictvím svých zástupců řeš tento problém nejen mezi žáky, ale také s vedením školy. Žákovská rada se schází každé dva měsíce a řeší právě Vaše náměty, připomínky a stížnosti.

Vaše názory a náměty ke školnímu časopisu, webu a sociálním sítím nám můžete posílat jen ze školních e-mailů na: redakce@sosasou-vocelova.cz

Obsah

Reporty z akcí	2
Doprava, hutnictví, čas, tiskařství	2
I relax je potřeba.....	3
Jak se opravují kolosy	4
FOR ARCH 2017 Praha	5
Stavební podívaná pod širým nebem	6
„Mezi mosty“	6
Žáci finálních ročníků mají svůj business plán!.....	7
Automobileum 2017.....	8
Vocelovka obnovuje atraktivní dopravní soutěž	8
Jak jsme si pořádně zasoutěžili.....	9
Řekli nám.....	11
Noční obloha ve dne.....	12
Ze života žáků	15
Jsme výjimeční – rozhovor s Markem Jechem	15
Učněm pod známou značkou	16
Ze stromů až na skalní vrcholy	17
Za kulturou	19
Průvodce seznamem četby k maturitě.....	19
Kdo se směje naposled, ten se směje nejlépe.....	20
Obrazem	21

Milí čtenáři,

nový školní rok je v plném proudu a Vy se právě chystáte začít do dalšího čísla Woco-go-zinu. Na co se v podzimním čísle můžete těšit?

K dopravě má Vocelovka jako Centrum odborného vzdělávání pro automobilový průmysl a dopravu velmi blízko, a tak obnovila atraktivní klání AUTOMOBILEUM, které si právem zaslouží být hlavním tématem tohoto vydání. Naše škola s pomocí Královéhradeckého kraje a dalších společností připravila dva dny plné zábavy a soutěží pro dopravní týmy z celé České republiky. Neméně zajímavá je rubrika Ze života žáků, která se tentokrát zaměřila hlavně na sport.

Který tým získal zlato v celorepublikové dopravní soutěži? Kdo vyměnil lezení po stromech za vrcholky hor a kdo má nakročeno stát se profesionálním fotbalistou? Odpovědi na otázky a mnoho dalšího prozradí další stránky.

Zábavné i poučné čtení Vám přeje redakce časopisu Woco-go-zin

Doprava, hutnictví, čas, tiskařství ...

Na závěr loňského školního roku se třídy 1. MA a 3. MA vydaly na exkurzi do Národního technického muzea v Praze. Obě třídy se hodně těšily a byly velmi zvědavé, co je čeká. Po příjezdu na pražské parkoviště jsme se vydali pěšky do muzea, kde nám byly rozdány podrobné mapky expozic. Velikost a rozlehlost objektu nás skoro až zaskočila. Neméně jsme byli překvapeni z obrovského množství věcí k vi-

dění. Od prvních fotoaparátů, hodin, chemických přípravků, dalekohledů jsme se přesouvali k motocyklům, automobilům, letadlům apod.

Přestože nás obklopovalo tolik pozoruhodných exponátů, nejděší čas jsme strávili u posledně zmiňovaných. Studovaný obor se přeci jen nezapře. Zajímavou zkušeností bylo nahlédnutí do televizního studia a v některých částech

jsmo mohli obdivovat architekturu a design.

Ne každý navštívil Národní technické muzeum v Praze poprvé, ale nadšení jsme byli všichni. Kromě dojmů a zážitků jsme si odvezli také mnoho nových poznatků.

David Kůrka (3. MA)

I relax je potřeba

Ve dnech 19. 6. - 23. 6. 2017 jsme se vydali na školní exkurzi do jednoho z nejkrásnějších koutů naší republiky. Přechodným domovem se nám staly jižní Čechy, konkrétně Lipno nad Vltavou.

Cesta začala v pondělí v ranních hodinách na vlakovém nádraží v Hradci Králové. Po šestihodinovém putování jsme dorazili na místo unavení. Ale opravdu překrásné prostředí nás téměř okamžitě znovu nabilo silami a dobrou náladou. Úžasná příroda a ubytování v chatě Lanovka nepřestávaly překvapovat po celou dobu pobytu.

První den jsme se vypravili na pěší poznávání okolí a za od-

měnu jsme si dopřáli relaxaci v bazénu, který jsme měli k dispozici v rámci ubytování. Druhý den jsme absolvovali exkurzi v místní vodní elektrárně. Součástí exkurze bylo také promítání filmu, obdivovali jsme funkční model elektrárny a nechyběl ani zasvěcený výklad pověřeného zaměstnance.

Když jsme zatížili své hlavy množstvím odborných informací, byl čas prověřit i fyzickou kondici. Zdolali jsme asi kilometrové stoupání do kopce a čekala nás Stezka korunami stromů. Někteří jedinci při jejím zdolávání museli nejprve překonat sami sebe. Další den jsme potrénovali svou výdrž na cyklostezce kolem Lipenské přehrady a na další aktivity už jsme neměli po náročném dnu ani sílu ani pomyslení. Otrlejší jedinci si dopřáli adrenalinovou jízdu na bobové dráze.

Ve čtvrtek se nám zdržela snídaně, když byli nuceni přijet místní hasiči kvůli zkratu v kuchyni. Jaké bylo překvapení, když nám později sdělili pravý důvod zásahu – do kuchyně se zatoulal had z nedalekých lesů a moc se mu tam líbilo.

Odpoledne jsme uspořádali turnaj v minigolfu, někteří z nás jsou už zkušenými hráči, někteří se s touto aktivitou teprve oťukávali.

O to bylo klání zábavnější. Výlet jsme si všichni užili a už nyní přemýšlíme, že letos naplánujeme něco podobného.

Michal Šorm (4. MP)

Jak se opravují kolosy

Na konci června vyrazila naše 2. MA s 3. MA na exkurzi do Strom Praha Smiřice. Jedná se o servisní středisko země-

dělské techniky John Deere. Po uvítání jsme si vyslechli historii firmy. Poté jsme byli provedeni dílnami, kde se traktory servisují. Jednalo se o úžasný zážitek - vidět tolik "kolosů" na jednom místě bylo fascinující. Prohlédli jsme si všechny části podniku a následně nám byla v hlavní hale předvedena diagnostika a servis strojů.

Exkurze rozhodně splnila naše očekávání.

Lukáš Mach (3. MA)

FOR ARCH 2017 Praha

V druhé polovině září zavítali žáci naší školy na mezinárodní stavební veletrh FOR ARCH do Prahy.

O účast na letošním ročníku projeví vystavovatelé nadměrný zájem, což bylo pro

návštěvníky jedině dobře. Nejvíce nás zaujala firma ROPREOSO, která vyrábí inteligentní domy.

S inteligentními domy jiné značky pracujeme ve škole, a proto nám přišlo zajímavé srovnávat nejen cenu, ale také možnosti programování. Poté jsme se dlouho zdrželi u stánků DeWALT a Milwaukee, kde firmy předváděly novinky v oblasti pracovního nářadí.

Návštěvníci v rámci veletrhu mohli zdarma využít právní poradnu specializovanou na stavební právo nebo se seznámit s činností Asociace pro využití tepelných čerpadel. My jsme ale dávali přednost prak-

tičtějším věcem, které jsme si mohli osahat.

Pro zpestření jsme si u vstupu pořádně prohlédli několik vystavovaných aut, komentovali jsme zejména jejich design a vybavení. Největší pozornost přitahoval Mustang GT.

(Jan Krátký z 3.MP)

Stavební podívaná pod širým nebem

Ve dnech 19. - 21. 9. 2017 se ve Vysokém Mýtě konala mezinárodní soutěž učňů stavebních oborů s názvem ŘEMESLO/SKILL. Klání je unikátní náročností zadání, časovým rozsahem i místem. Probíhá totiž pod širým nebem, přímo na náměstí Přemysla Otakara II.

Soutěž spočívala ve dvou úkolech. Svoje dovednosti jsme předváděli na zdech, které den předtím vystavěli v rámci soutěže svého oboru zedníci.

Ti stavěli ze dvou různých materiálů, s nimiž jsme si mu-

seli poradit i my, každý úkol měl totiž jiný "základ".

Prvním soutěžním úkolem pro nás byla montáž IBOXu a nádržky pro závěsný klozet na ytongové zdi.

Během dne nám museli sádrokartonáři zeď tzv. „zaklopit“, abychom své dílo mohli zkompletovat, tedy složit IBOX

(podomítková baterie), připojit pevnou i ruční sprchu, složit a zprovoznit tlačítka.

Splnit druhé zadání znamenalo namontovat na porothermové zdi závěsný klozet s nádržkou, umyvadlo se stojánkovou baterií, pisoár a nezámrzový ventil.

Ve čtvrtek porotci dali hlavy dohromady, sečetli body a oznámili výsledky. Skončili jsme těsně pod stupněm vítězů. Domů jsme se vrátili s pověstnou bramborovou medailí, ale získané zkušenosti jsou pro nás přínosem.

Josef Cimický a Nikolas Pelc (3. A)

„Mezi mosty“

19. září 2017 se uskutečnil závod raftových hlídek studentů a studentek středních škol Královéhradeckého kraje. Na řece Labi mezi Pražským a

Tyršovým mostem v Hradci Králové startovalo 15 raftů.

Soupeři našich žáků jsou s tímto sportem v neustálém kontaktu. Absolvují školní

kurzy v jízdě na raftech velmi často, a tak náš tým neměl lehkou pozici. Přesto se nenechal zahanbit a celý závod si všichni moc užili.

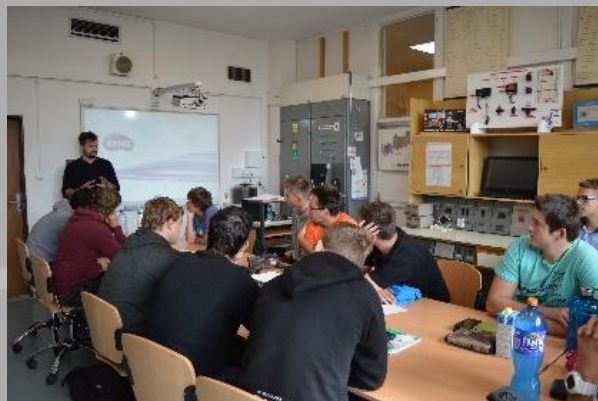
Žáci finálních ročníků mají svůj business plán!

... Alespoň zatím teoreticky. V pátek 6. 10. 2017 totiž začala série seminářů pro naše žáky, které je připraví pro reálné podnikání. Díky Technologickému centru Hradec Králové si studenti za pomoci odborníků z různých firem sestaví svůj první business

plán. Ten pak budou na konci série přednášek a workshopů prezentovat před odbornými porotci. Cílem tohoto projektu je připravit žáky na reálný život podnikatelů. Být úspěšný podnikatel v dnešní době není jednoduché. Dávno pryč jsou doby "divokého západu", který tu vznikl po revoluci, a uspět v současnosti jako podnikatel je stále náročnější. Receptem na úspěšný byznys jsou nyní výjimečné nápady a dokonalé naplánování vlastní-

ho podnikání. A to jsou právě ty zkušenosti, které může Podnikatelské centrum Hradec Králové předat našim žákům. Oni byli u začátků podnikání převážně úspěšných firem v Hradci Králové, a tak své know-how sdílejí i s žáky Vocelovky. A to ne lečjak. Zkušení lektori moderní a hravou formou předávají informace tak, že si nikdo ani neuvědomuje, že zadané úlohy jsou skutečnou přípravou na reálné podnikání.

Vocelovka obnovuje atraktivní dopravní soutěž

Naše Vocelovka pořádala ve dnech 17. – 18. 5. 2017 celorepublikovou dopravní soutěž AUTOMOBILEUM 2017. Družstvo Královéhradeckého kraje naplnilo očekávání a vybojovalo zlatou medaili. Konkurence byla opravdu silná. Všechny kraje, mimo Hlavního města Prahy, vyslaly výběrové týmy ze svých škol.

Účastníci museli prokázat nejen teoretické znalosti, ale zejména praktické dovednosti. První den řešili dopravní testové otázky a čichem, zrakem a hmatem poznávali provozní kapaliny. Po náročné první části soutěže byl pro žáky všech škol připraven doprovodný odpočinkový program. O jedinečný zážitek se posta-

ralo nové moderní digitální planetárium a hradecké aquacentrum.

Druhý den soutěžící strávili na polygonu S-drive. Zde bylo připraveno sedm praktických disciplín. Žáci měli za úkol podélně zaparkovat na vyznačeném místě, vyměnit všechna kola na osobním automobilu, prokázat své schopnosti při řízení automobilu v nízké rychlosti. Na kluzné ploše pak museli prokázat svou zručnost v ovládnutí automobilu ve slalomu mezi kuželi i v zatáčce. Jejich řídičské umění prověřilo ovládnutí nákladního automobilu ve vyznačené dráze. Pro odlehčení byl připraven závod v jízdě na koloběžce. U všech disciplín byla hodnocena nejen kvalita, ale zejména rychlost provedení úkolu.

Po celé dva dny panovala mezi soutěžícími a organizátory výborná nálada, která spolu se slunečným počasím vytvářela

neopakovatelnou atmosféru AUTOMOBILEA 2017.

Na projektu se podílely Královéhradecký kraj a město Hradec Králové, dále firmy S-drive, ČESMAD BOHEMIA, TROTINA Auto, CDS NÁCHOD, Šmídl, CZ – Eko, CS CARGO, ARRIVA a PAP Trutnov. Také díky nim sklídl letošní ročník mnoho kladných ohlasů. Všichni zúčastnění si mimo hodnotných darů od sponzorů odvezli nezapomenutelné zážitky.

Věříme, že naše SOŠ a SOU Vocelova letošním ročníkem obnovila tradici této atraktivní soutěže po pětileté odmlce.

Jak jsme si pořádně zasoutěžili

V polovině května jsme měli možnost si pořádně zasoutěžit. Naše škola totiž pořádala celorepublikovou dopravní soutěž AUTOMOBILEUM 2017.

Během dopoledne dorazila naše konkurence ze všech koutů republiky. Po ubytování, registraci a organizačních pokynech jsme mohli začít soutěžit. V budově školy probíhaly dvě teoretické disciplíny. Test z pravidel silničního provozu pro skupinu B obsahoval 25 otázek a jeho vypracování bylo limitováno půlhodinou. Druhý úkol spočíval v rozeznání a určení 5 vzorků provozních kapalin automobilu. Za chybné odpovědi nebo nedodržení časového limitu byl každý jednotlivec (a v součtu tak i celé družstvo) potrestán časovou penalizací. Všichni se pak za odměnu vydali na exkurzi do hradeckého planetária a aquacentra.

Čtvrteční náročný den byl zahájen v 8.00 na dopravním

výcvikovém centru S-drive u hradeckého letiště. Soutěžní družstva se se svými přidělenými průvodci podle předem stanoveného časového harmonogramu přesouvala mezi jednotlivými stanovišti, kde na ně čekalo celkem 7 soutěžních úkolů, zaměřených na praktické dovednosti.

Jako první úkol jsme plnili podélné parkování osobního automobilu. Museli jsme zajet do garáže a tam zaparkovat přesně na vyznačené místo. Pokud se to nepovedlo někomu během tří minut, celé družstvo s plněním úkolu muselo přestat, a navíc obdrželo trestné minuty.

Následovalo ovládání jednostopého vozidla, konkrétně

jsme museli na koloběžce projet vyznačenou trasu s výškovým převýšením. Nešlo pouze o rychlost, ale také o přesnost, každé najetí na čáru opět znamenalo trest v podobě připočítání času.

Další zadání, se kterým jsme se vypořádali v bezkonkurenčně nejkratším čase, byla výměna všech kol u osobního automobilu. Naše družstvo se projevilo jako sešraný tým, demontáž, montáž, dotažení i vrácení nářadí na původní místo jsme zvládli za dvě minuty (přesněji 2:01).

Ani u další disciplíny jsme nepropadli. Tlačili jsme automobil s pravostranným řízením pozpátku mezi kužely. Zdálo se nám to poměrně jednoduché, spíš šlo o fyzickou námahu, střídali jsme se okamžitě po dojetí. Každý z družstva si totiž musel vyzkoušet pozici řidiče i toho, kdo tlačí.

Přestože jsme z panujícího vedra a předvedených výkonů začínali být vyčerpaní, ještě nás čekal průjezd zatáčkou v osobním automobilu na suchém i mokrém povrchu.

Kromě jízdy ve vytyčené trase, kdy soutěžící nesměl (pokud nechtěl získat trestné minuty) přejet nakreslenou čáru, bylo nutné po absolvování dvou kol také zabrzdit co možná nejpřesněji na určeném místě.

Poslední dvě disciplíny se jedna druhé velmi podobaly – jednalo se o slalom po vytyčené trase. U úkolu s osobním automobilem bylo kombinováno „sucho“ se „sníženou přilnavostí pneumatik“ a důraz byl také kladen na přesné zaparkování po splnění úkolu.

Slalom s nákladním autem byl docela obtížný, protože nešlo pouze o jízdu popředu. Na konci trasy jsme museli zaparkovat levým předním kolem v nakresleném čtverci, pak celou trasu zacouvat zpátky a zaparkovat ve vyznačeném místě.

Jednotlivé disciplíny byly dobře připraveny, průběh soutěže většinou odpovídal naplánovanému časovému harmonogramu a počasí nám přálo. Oba soutěžní dny jsme si užili a hodnotíme je dvěma slovy – moc fajn.

Filip Jirousek a Petr Lukášek (bývalá 3. D)

Řekli nám...

Vocelovka vzkřísila významnou automobilní soutěž. Jak se líbila ostatním účastníkům? O své dojmy a zážitky se s námi podělil soutěžní tým z Vysokého nad Jizerou.

Byli jste již na nějaké automobilní soutěži?

Ano. Zúčastnili jsme se soutěže Autoopravář Junior 2017. Mezi nejlepší se probojovali

žáci naší školy z řad automechaniků i jiných autooborů.

Jak jste se na Automobileum připravovali?

Že nás nečeká žádná jednoduchá soutěž, jsme věděli dopředu, proto jsme přípravě věnovali mnoho času a každou volnou chvíli. Tréninky probíhaly jak v době vyučování, tak po škole.

Máte za sebou všechny disciplíny, na jaké místo si věříte?

Vůbec si netroufáme říci. Některé disciplíny byly náročnější, některé se nám zdály jednoduché a zvládli jsme je lépe. Ale určitě jsme do toho da-

li všechno a doufáme v pěkný výsledek.

Jak jste byli spokojeni se zázemím a organizací celé akce?

Nemáme žádné výhrady. Vše klapalo, časově taky vše vycházelo. A počasí nám přálo a stále přeje. Možná až moc.

Vocelovka nezapomněla ani na doprovodný program, co vás zaujalo?

Veškeré volnočasové akce byly fajn, každý si přišel na své. Nám se nejvíce líbilo planetárium.

Noční obloha ve dne

Pro soutěžící a jejich pedagogické garde byla v rámci doprovodného programu připravena i odborná exkurze. Po absolvování teoretických disciplín v prvním soutěžním dnu nasedli účastníci Automobilea do autobusu, který je po zdolání tradiční odpolední dopravní špičky východočeské metropole vyložil před Hvězdárnou a planetáriem.

Tato instituce patří k hojně vyhledávaným turistickým atrakcím a její návštěva je opravdovým zážitkem, o čemž jsme se s našimi hosty mohli přesvědčit na vlastní oči. Nadmíru pohodlně jsme se

uvelebili v měkkých křeslech „v pololeže“. Přestože jsme byli mírně znaveni dosavadním programem a vládnoucím teplem a bezvětrím, nenechaly zajímavé astronomické pořady usnout nikoho.

Nejprve jsme se poučili o nejznámějších a nejběžněji zmiňovaných souhvězdích, během asi deseti minut jsme měli možnost vidět, jak se mění postavení hvězd v průběhu celé noci. Pohled na nádhernou noční oblohu ovšem nekončí pouze u dvou rozměrů. Za pomoci speciálního programu jsme zažili simulovaný pohyb mezihvězdným a mezigalaktickým prostorem. Povrch planet či jiných vesmírných těles, které jsme si sami vybrali, jsme měli téměř na dosah ruky a iluze byla naprosto dokonalá.

Z vesmírného korábu nám bylo dopřáno vystoupit na povrch Marsu nebo Venuše, nahlédnout do černé díry či proletět mezi Saturnem a jeho prstencem.

Následně jsme zhlédli dokument o historii létání a s průkopníky a vynálezci v tomto oboru jsem doslova spolu zažívali jejich úspěchy i pády. Když se přímo na nás řtilo hejno dravců, všichni jsme si zakrývali oči. Technika v planetáriu je natolik dokonalá, že nejsou ani potřeba speciální 3D brýle, aby se návštěvníci cítili opravdu být ve středu projekce.

Nabití zážitky s nabytými informacemi jsme nemohli odmítnout ani pozvání k dalekohledu do kupole. Večerní oblohu jsme sice pozorovat nemohli, ale názorně jsme si ukázali, jak lze přes dalekohled během několika sekund zapálit slunečními paprsky

papír. Autobus byl sice už připraven k odjezdu, ale pokládání otázek průvodci se zdálo být nekonečné. Nejzapálenější astronomové pak museli k autobusu dobíhat, ale vzhledem k pěknému společnému odpoledni jim nikdo nevyčítal, že zdržují.

Ve školní jídelně už čekala večere a většina „automobileumistů“ pak ještě vyrazila za aktivním odpočinkem do aquacentra, po jehož návštěvě padli na lože, aby se pořádně vyspali na náročný den, kdy měli předvádět své nejlepší schopnosti a dovednosti.

Jsme výjimeční – rozhovor s Markem Jechem

Troufám si říci, že fotbal patřil a stále patří k nejpobulárnějším sportům. Hrají ho kluci od tří do sto tří let, a ti, kteří ho nehrají, o něm alespoň diskutují. Snem mnoha chlapců je hrát fotbal profesionálně. V dnešním rozhovoru vám představíme žáka z nyní již bývalé 3. A, který na uskutečnění svého snu intenzivně pracuje a který pomohl Vocelovce vyhrát mnoho zápasů.

Ahoj Marku, doslechla jsem se, že hraješ fotbal polo profesionální úrovni. Je to pravda?

Tak docela pravda to není. Hraju juniorskou ligu, ale na této úrovni se nám stává, že hrajeme proti ligovým hrá-

čům, kteří nemají vytížení v A týmech.

V jakém klubu v současnosti hraješ?

Hraju za FC Hradec Králové, což je asi nejlepší klub ve východních Čechách.

V kolika letech jsi začal hrát a jak ses k tomu vlastně dostal?

V devíti letech jsem začal hrát v týmu FK Pardubice. Na počátcích mě k fotbalu přivedla rodina.

Jak ses z Pardubic dostal do Hradce Králové?

Ve třinácti letech jsem přestoupil do HK, jelikož mě již nějakou dobu Hradec sledoval. Nakonec jsem na to kývl a

zároveň jsem přestoupil i na hradeckou školu.

Jaký byl zatím tvůj největší úspěch?

Zatím se mi dvakrát podařilo vyhrát nejlepšího brankáře v ČR v kategorii u -15.

Jaké jsou tvé plány do budoucna?

Hlavně chci úspěšně dokončit školu a poté bych se rád prosadil v profesionálním fotbale.

Učnĕm pod známou značkou

Když jsme si mohli ve druhém ročníku zvolit praxi ve firmĕ, rozhodl jsem se to zkusit. Přes známého jsem se dostal do firmy Autocentrum Jičín. Jedná se o autorizovaného prodejce nových i ojetých vozů značky Škoda, který poskytuje nejen servisní služby, ale také pojištění a financování.

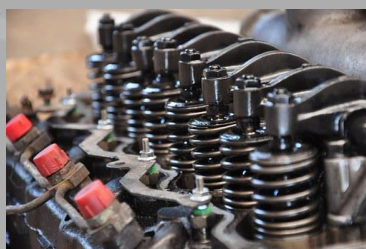

Při nástupu jsem dostal „hlídače“, který mě má na starosti. Většinu času pracuji na heveru vedle něj, a když mám jakýkoliv problém či dotaz, můžu se na něj obrátit a vždy mi odbornĕ a spolehlivĕ poradí a pomůže.

Trochu jsem se obával, jak mě budou spolupracovníci brát, ale po pár dnech jsem cítil, že se ke mnĕ chovají jako ke každému dalšímu normálnímu zaměstnanci. Na nic si nehrají. Za každým z nich můžu přijít, když něčemu nerozumím, a nemusím se bát, že mi dají najevo, že jsem jen učeň, tedy něco míň než oni.

Na dílnĕ začínám každý den v sedm hodin ráno, pracovní doba mi končí ve dvě odpo-

ledne. Nedrží mě pouze u heveru, dostanu se téměř ke všemu, od drobných oprav až po diagnostiku. Často provádíme servisní prohlídky aut v záruce i těch starších. Ke konkrétním úkonům patří například výměna motorového oleje, zkouška a seřízení světel, kontrola a výměna brzdové kapaliny, výměna rozvodů či brzdových kotoučů. Staráme se také o pneumatiky, autoskla či klimatizace, auta připravujeme na STK, kterou následně i zajišťujeme.

Prohlédnout, zkontrolovat a „vyladit“ musíme také ojeté vozy, které dále nabízíme k prodeji. Všechno jsou firemní auta, převážně kupovaná na leasing, pravidelnĕ servisovaná, takže mají prověřenou historii a jsou označena certifikátem CEBIA, který garantuje nestočený tachometr, což je velkým problĕmem na současnĕm trhu s ojetinami.

Rukama mi procházejí i zbrusu nové „škodovky“, ve kterých zapojujeme kabeláž a odesíláme je novým majitelům. Asi 100 metrů od nás sídlí firma,

s níž spolupracujeme. Tam provádĕjí především geometrii a poskytují služby autolakovny.

Snad nejzapeklitĕjším úkolem pro mě byla práce na rozvodĕch u Škody Octavie III. To jsem musel vyvinout velké úsilí, protože u tohoto auta je k rozvodům hodnĕ špatný přístup. Největší radost jsem měl, když se mi povedla výměna celého motoru a převodovky. Když auto bez problĕmů nastartovalo a odjelo se svým spokojeným majitelem, měl jsem opravdu dobrý pocit z úspěšnĕ vykonané práce.

Jsem rád, že se mi podařilo najít firmu spojenou se světoznámou značkou, s dobrou povĕstí a dobrým kolektivem, nenadávám samozřejmĕ ani na měsíční výplatu. Dokonce se mě ptali, zda bych u nich chtĕl zůstat jako stálý zaměstnanec, až úspěšnĕ složím závĕrečné zkoušky. Co myslíte, že jsem na to řekl?

Petr Bucek (3. H)

Ze stromů až na skalní vrcholy

Každý kluk aspoň jednou vyleze na nějaký strom, snaží se vylézt na nejbližší zeď nebo do okna. Ani já jsem nebyl výjimkou, měl jsem sklon vylézat všude a na všechno.

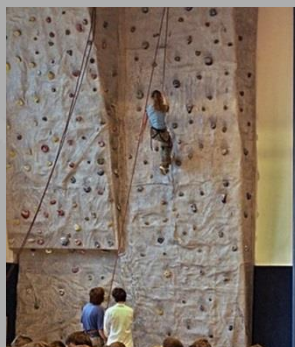

V roce 2011 jsem se přihlásil do školy lezení a zjistil jsem, že lezení pro mě bude víc než jen „obyčejný“ koníček. Stal jsem se členem Lezeckého týmu Pardubice a lezení беру jako sport, který mě inspiruje, motivuje a naplňuje.

Lezení lze rozdělit na volné a technické, specifickou disciplínou je bouldering. Při technickém lezení člověk využívá např. skoby, stoupá do žebříčků nebo si pomáhá přitahem za lano. Volné lezení je styl, při kterém se k pohybu po skále využívá pouze přirozeného povrchu skály a síly lezce. Použití technických pomůcek je omezeno pouze na jištění pro případ, že by lezec padal. Volné lezení se považuje za šetrnější ke skále a také za sportovně hodnotnější – lezec „to má náročnější“.

Bouldering je lezení provozované bez lana na malých skal-

ních blocích nebo nízkých skalách několik metrů nad zemí a v současnosti získává stále větší popularitu, zejména u začínajících lezců.

Začínal jsem na stěně v H-centru ve Starém Hradišti u Pardubic na těch nejlhčích cestách. Bojoval jsem se strachem. Myslím, že tohle si zažil někdy každý lezec. Postupně jsem se odvažoval zkoušet obtížnější cesty, byl jsem nucen se překonávat. Bez „vnitřního motoru“, bez motivace bych se nemohl dále posouvat. Ale každý další kousek jsem viděl vlastně okamžitě po dosažení dalšího bodu. Jednoho krásného dne jsem dokázal přelézt největší převis a vylézt až na strop. Pohled dolů byl nezapomenutelný a neopakovatelný, jako každé poprvé.

Tým mě začal posílat na závody a vlastně vždycky jsem stál na stupních vítězů. To je úspěch a čest, ale musím přiznat, že nikdy ještě jsem nedosáhl na příčku nejvyšší. Pořád se tedy můžu a chci zlepšovat. Pracuji na sobě, bez

toho je jakékoliv zlepšení nemožné.

Tréninky probíhají na umělé stěně a v létě, když jsou příznivé podmínky, lezeme v terénu. Jezdíme na soustředění po celé republice, která je na skály, skalní útvary a skalní města docela bohatá. Seznámil jsem se na Vysočině s útvary Devět skal, Čtyři palice a Bílá skála, nemohli jsme vynechat ani Adršpašsko-teplické skály, které se dají nazvat Mekkou horolezců. Zde jsme zdolali Křížovou cestu. Loni jsme se vydali do sousedního Německa do Labského údolí, kde je nepřehledné množství lezeckých možností. Jen na pravém břehu Labe jsou popsány tři tisícovky lezeckých cest.

Ale lezení nemá jen praktickou stránku, člověk musí být připraven i teoreticky – ať už jde o techniku lezení, nejrůznější pomůcky a vybavení nebo mnoho druhů uzlů – kdy je který vhodné použít, a hlavně, jak je rychle a jistě uvázat.

Náš oddíl se jako organizátor objevuje na každoročně pořádaném Mezinárodním horolezeckém filmovém festivalu v Teplicích nad Metují, osobně pomáhám jako pořadatel závodů v boulderingu. Myslím si, že patřím do kvalitního týmu, jeho vedoucí vybudoval v roce 2015 novou lezeckou stěnu v TJ Sokol Pardubice a pod jeho vedením pracujeme na dalších projektech, např. při stavbě nové boulderingové stěny ve venkovních prosto-

rách sokolovny. Díky naší „nelezecké“ teoretické činnosti se lezení v Pardubicích těší stále větší oblibě, i když stoupající zájem o tento sport je obecným trendem.

Lezením jsem dokázal sám sobě i svému okolí, že umím věci dotáhnout do konce, ačkoliv ve škole se mi to tolik nedaří. Lezení mi přináší osvobození od problémů, vyčistím si hlavu a zároveň jsem díky němu našel mnoho skvělých lidí, troufám si říct přátel, kterým mohu věřit a se kterými se nebojím, když vím, že mají můj život do slova a do písmene ve svých rukou.

Marek Stránský (2. A)

Průvodce seznamem četby k maturitě

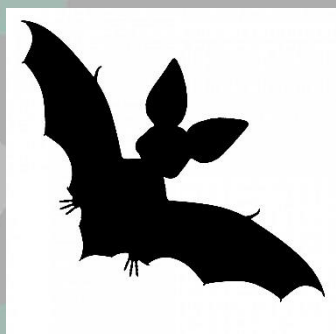
Vzpomínková kniha *Smrt krásných srnců* od Oty Pavla je tvořena sedmi povídkami, které jsou dějově chronologicky řazeny od 30. let až do 60. let 20. století. Poprvé vyšla v roce 1971. Jedná se o příběhy z autorova rodinného prostředí, kdy vzpomíná na šťastné dětství před válkou a trpký osud smíšené židovské rodiny za protektorátu. O. Pavel připomíná svého otce Lea Poppra, moudrého, ale

složitého člověka, který je plný snů, ideálů, milovník života, dobrodruh, optimista, dobrák, ale i neústupný, nikdy se nevzdává, plný vitality, žádný neúspěch ho neodradí a bezhlavě se vrhá do dalšího dobrodružství. Žid, dobrý obchodník, má rád ženy, ale nade všechno miluje rybaření a rybníky. Pracuje jako obchodní zástupce a prodejce vysavačů a ledniček značky Elektrolux a je velmi úspěšný. Za nacistické okupace je však pro židovský původ propuštěn a rodině hrozí transport do koncentračního tábora, proto podnikne riskantní cestu na venkov pro srnčí maso. Dále se setkáváme s maminkou Hermou, která je vzácně tolerantní a chápe k jednání svého manžela, jejím snem byla dovolená v Itálii, „středou“ Proškem z Luhu pod Bánovem, všemělem a králem pytláků. Rodina u něho

trávila víkendy i prázdniny. Ústředním tématem povídek jsou přírodní obrazy, jako je les, řeka a ryby. Přesně střední Čechy na Berounsku a Křivoklátsku, vnímané jako ráj, protože právě tato krajina je pro O. Pavla spjata s nejkrásnějšími okamžiky z dětství. Autor dokázal v jediné knížce zachytit komické příběhy a zároveň situace strastiplné a bolestné. Postihl jak útrapy války, tak i veselí a štěstí. Volným pokračováním je kniha *Jak jsem potkal ryby*. *Smrt krásných srnců* se dočkalo také filmového zpracování. Hořkou komedii, jak je adaptace nazývána, natočil roku 1986 režisér Karel Kachyňa, kde postavu Lea Poppra ztvárnil Karel Heřmánek a maminku Marta Vančurová.

Kdo se směje naposled, ten se směje nejlépe

Bláznivá variace Netopýr vznikla na základě příběhů operety J. Strausse ml. Premiéra proběhla před letními prázdninami a režie se ujal David Drábek. Hudebně se jedná o mix slavných operetních a současných populárních melodií. Hudební aranžmá a produkci předvedl Darek Král. Chorobný svůdník Gabriel Eisenstein má nastoupit do vězení. Tomu nedokázal zabránit ani jeho obhájce Dr. Nemožný, který navíc koktá. Žena Gabriela, Rosalinda, má ctitele operního pěvce Alfréda, kterého skrývá ve svém

budoáru. Její služka Adéla se domáhá vycházky, aby mohla navštívit svoji nemocnou tetu. Do toho se objeví Dr. Falko, který přemluví Gabriela, aby odložil nástup do vězení, chce se mu pomstít za nepěkný kousek, který mu Gabriel provedl. Odjedou spolu na ples u tajemného barona Demétéra Orłowského. Na tomto plese se nakonec setkávají všechny postavy příběhu. Zábava má však i odvrácenou stranu, a to je temné vězení pana Franka, ředitele věznice a zeměkoule, v němž dojde k rozuzlení. Na závěr se všichni zasmějí na známou melodii a text, neboť – to je směšné, chachacha! Tuze směšné, chachacha! Svými hereckými a pěveckými výkony zazářilo celé herecké obsazení například Jan Sklenář, Petra Výtvarová Krausová, Miroslav Zavičák a Natálie

Holíková. Určitě stojí za zhlédnutí. Myslím si, že se divák pobaví a zasměje. Netopýr byl poslední premiérou ročníku 2016/2017. Na závěr celé sezóny se již tradičně uskutečnil mezinárodní festival Divadlo evropských regionů. Na novou sezonu 2017/2018 připravilo Klicperovo divadlo sedm premiér. Necháme se tedy překvapit.

NABÍDKA VZDĚLÁVÁNÍ

DOPRAVNÍ PROSTŘEDKY

PROVOZ A EKONOMIKA DOPRAVY

MECHANIK INSTALATÉRSKÝCH
A ELEKTROTECHNICKÝCH ZAŘÍZENÍ

AUTOTRONIK

MECHANIK OPRAVÁŘ
MOTOROVÝCH VOZIDEL

KLEMPÍŘ

AUTOELEKTRIKÁŘ

KAROSÁŘ

AUTOLAKÝRNÍK

ZEDNÍK

INSTALATÉR

TESAŘ

PRO

ABSOLVENTY MOŽNOST PŘIJETÍ

DO VYŠŠÍHO ROČNÍKU!

blíže informace na studijním oddělení nebo sekretariat@sosasou-vocelova.cz